

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

luniae. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eustathio Presbytero. 6.

Qui præclaram ac luculentam victoriam adipisci studet, acceptas iniurias & contumelias non modò forti ac strenuo animo ferre debet: verùm etiã plura ei, à quo iniuriã afficitur, præbere, quàm ipse accipere cupiat, improbãque cupiditatis ipsius metas liberalitatis suæ copia superare. Quod si hæc ab hominum sensibus & iudicio remota esse videntur, à cælis sententiam feremus, illincque hanc legem recitabimus: Neque enim dixit Saluator, Si quis in dextram maxillam alapam tibi impigerit, forti animo id patere ac conquiesce (hoc enim nullis etiam præceptis & cõfiliis instructi quidam philosophiæ laude clari atque insignes homines, atque ex lege ipsis à natura insita vitam moderantes, præstiterunt.) verùm illud adiecit, vt alteram quoque ad excipiendam plagam præparatam ac paratam habeas. Nam in hoc demum præclara & splendida victoria sita est. Illud enim philosophicum est: hoc naturã præstantius, & cæleste,

Math. 5.

Athanasio. 7.

Quisquis visendam & excellentem temperantiæ pulchritudinem conspicatus, ipsius amore minimè captus ac subactus est, hic me iudice à pulchrarum rerum amore alienus esse censetur.

Iunia. 8.

Non corporis duntaxat castitate, vir sapiens & erudite, verùm etiã quietis atque
1. Cor. 7. otij amore diuus Paulus virginitatem definit.

Iosepho Presbytero. 9.

Omnibus viribus, optime vir, ipsam virtutem consecrari oportet: ac non in ea opinione versari, vt tibi satis esse putes, quòd Monasticam vitam coletes videaris.

Eυσταθίω πρεσβυτέρω. ζ.

Χρητὸν βελόμυρον λαμπαρὰν ἀναδύσασθαι νίκην, μὴ μόνον ὑβριζόμενον καὶ ἀδικούμενον φέρειν γενναίως, ἀλλὰ καὶ πλείονα παρέχειν τῷ ἀδικούοντι ὧν βούλεται λαβεῖν, καὶ τὰς ὕβρις τῆς πονηρίας ὑπεθυμίας σκείνη τῆ δαφιλείας τῆς οἰκείας ὑποβῶναι φιλοπμίας. εἰ δέ σοι παρέδδξα εἶναι δοκεῖ ταύτα, ἀπὸ τῆς ἐρανῶν τῶ ψήφοι οἴσοιμι, καὶ τὸν νόμον τῶτοι σκείθην ἀναγνωσόμεθα. ἔτε γὰρ εἶπεν ὁ σωτήρ, Εἰάν τις σε ραπίση εἰς τὴν δεξιάν σου ἄνω, φέρε γενναίως, καὶ ἡσύχαζε. ἦνυσαν γὰρ τὸ καὶ ἀνευ ὑπογυκῶν πινεῖ ὑπὲρ φιλοσοφίαν ἀγαλάμψαντες, καὶ τῷ ἐμφύτῳ νόμῳ πολιτευσάμενοι. ἀλλὰ παρεσέθηκε τὸ καὶ τὴν ἄλλην τῶ τὴν πηλοπν εἰσίμην πρὸς τὴν πληγὴν παρέχειν. αὐτὴ γὰρ ἡ λαμπαρὰ νίκη. τὸ μὲν γὰρ φιλόσοφον, τὸ δὲ ὑποφύεσ καὶ οὐράνιον.

Αθανασίω. ζ.

Ὅστις τὸ ἀπόβλεπὸν καὶ ὑπὲρ καλῶν τῆς σωφροσύνης χάλλος θεασάμενος, οὐκ ἐδαμάσθη τῷ φίλτρῳ, οὗτος ἀνέσχετος τῆς χαλῶν παρ' ἐμοὶ κειτῆ γεγραφθῶ.

Η' ενία. η.

Οὐ τῆ τῆ σόματος ἀγνεία μόνον, ὡ σφέ, ἀλλὰ καὶ τῆ ἀπαργμοσύνη τῶ παρθενίαν ὁ θεασίος οὐρίζεται Παῦλος.

Ἰωσήφ πρεσβυτέρω. θ.

Παντὶ ἀδίνει, ὡ ἐέλπιζε, πρὸς οἰκείαν τῶ ἀρετῶν, ἀλλ' οὐκ ἀρκεῖν ἠγεί- ἀσκήτ. ὅτι τὸ δοκεῖν ἀσκήτ.

Χαίρη.